

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Одноразове число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня
крім неділі і руских свят
о год. 6-й пополудні.
Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9
ул. Коперніка. — Експедиція
місцева в Агенції Ляндовского
в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошення зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а у «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесення по
15 кр. від стрічки.

Руска „независимість“

в освітленню п. Окуневского.

Сьмішним і дивоглядним був поступок наших так званих «независимих» послів опозиційних в парламенті, о. Таняч-кевича і дра Окуневского при голосованню над внесенем Пацака. Але хто з увагою прочитав вчера нами поміщену заяву п. Окуневского з нагоди єго онодішнього поведєня, сей мусить признати, що посол Окуневский завзяв ся сам добровільно виявити докладно свою політичну незрілість.

Доки посол Окуневский не висказав своєї заяви, можна би було розлично толкувати послідну подію «независимої» нашої двійки. Дехто міг би був догадувати ся, що в наших независимих відозвала ся славянська совість; дехто знов з'увів був додумати ся, що они задумують зійти з чисто негативного становища і наміряють вести акцію в додатнім напрямі; вкінці могли знайти ся і такі наївні, що були би уважали сей поступок за найвисшу мудрість політичну. Так наступила ясна і виразна заява п. Окуневского, котра розвіяла всякі здогади, які могли би були вийти в користь «независимої» двійки. Перед заявою опозиційні наші послі зганьбили лиш своє опозиційне становище і то лиш з тактичних зглядів, а тепер пересвідчили весь руский загаль, що по їх акції не слід ніякого хісна для рускої справи надіяти ся, а лиш хіба повної зневаги руского імени. «Независимі» клянуть ся перед Німцями, присягають, що підуть з ними в опозиції проти правительства, і будуть послідними на тій точці, але в додатку — на встид Русинам — зазначають, що роблять се з боязни, «чи иньші товариші, котрі доси занимали опозиційні місця, не схотять їх опустити скорше, як би могло здавати ся». От так клине ся «вільний руский нарід» — перед Тевтоном. Чи не гарний образ рускої независимости, нема що казати! І за щож та повна ганьби присяга. Чи може за придбанє яких прав рускому народови, за заспокоєнє єго пекучих культурних або економічних потреб. Ні! Ото независимі падають навколійки перед ворогом всего Славянства за ціну опозиції для опозиції. В заяві виразно сказано, що руска опозиція лиш на те стоїть «щоби поборювати теперішнє правительство, як довго оно стоїть при кермі».

І в тім починає ціла суть нашої опозиції. Слі би хто був иньший говорив, а не посол Окуневский, що має себе за олицетворене опозиції, ледво чи був би хто повірив, що наша опозиція є так пустою і безпредметовою.

Стояти в опозиції лиш на те і з'уживати всі сили руского народу, щоби поборювати правительство без ніяких виглядів, що єго бодай повалить ся, а иньше прихильніше Русинам на єго місце поставити ся, се вже не дитиняча забавка, але безглуздість політична.

Посол Окуневский заявив, що теперішнє правительство підприняло справдішну війну на винищенє вільного руского наро-

ду. Ми не думаємо зовсім боронити правительства ані опрокидувати закиду п. Окуневского, бо ледво чи він сам в него вірить, але при тій нагоді мусимо сказати послови Окуневскому, що він зовсім не застаналяв ся над тим, що говорив, бо чейже «вільний руский нарід» існував, коли не мав ніякого посла в давних законодатних тілах і буде існувати, наколи би і тепер не мав не тільки «независимої» двійки в парламенті, але навіть ні одного посла. Від руского посла не належало ся почути так плиткого суду про руску справу, а ще перед вибраннями народів. Рускій справі менше зашкодить мале число послів в парламенті, але стораз більше зробить се безголове послів руского народу і таке поведєнє і заяви, як п. Окуневского.

Польські послі стояловщики а навіть і Вінковский, хоть рівнож занимає зовсім опозиційне становище до теперішнього правительства, в своїх висказах подали бодай такі заяви, що не приносять ганьби ані славянському, ані їх польскому імени. Стояловщики почули ся бодай Поляками і на основі того почути відповідно голосували при внесеню Пацака; п. Вінковский висказав бодай принципіальний погляд польского народу, що не годить ся на солідарність з Москалями, що прийшов до парламенту не вести проти кого борбу, але домагати ся справедливости на всіх полях для свого народу, як рівнож для иньших народів.

Якжеж нужденною видає ся заява п. Окуневского. Себе бояв ся він назвати навіть Русином, а натомість поклав якусь хаотичну назву «поступовця»; він не прийшов до парламенту, щоби — як поляк, Вінковский домагати ся справедливости на всіх полях для свого народу, але лише щоби вести опозицію. А щоби се яко тако могло єму удати ся, то «независимий» посол, вільного руского народу, жебрає і клине ся мов послідний невільник на опозиційну службу Німцєви, не жадаючи ніякої навіть заплати для руского народу, лиш щоби мав сатисфакцію стояти не сам в опозиції.

І за ту огидну ціну стидає ся навіть назвати себе Русином. Ми надіяли ся, що по такій клятбі і пониженю перед Німцями, рускі «независимі» бодай словечком згадають про руске імя і єго мету, а тимчасом довідали ся ми, що наші «независимі» не є Русинами а лиш поступовцями.

Тож тепер належить уважати, що опозиція «независимих» проти правительства не веде ся з становища національного і культурно-політичних потреб руского народу а лиш з становища інтернаціонального поступу, або назвавши річ властивим іменем з становища соціалістичного. Сеї неточности в назві мусів допустити ся п. Окуневский з огляду на розличну краску своїх виборців.

Реферат дра Пентака о угодівій провізорій.

Референт бюджетової комісії скоро поладнав поручену собі задачу і завдяки тому спрарозданє комісії бюджетової о угодівій провізорій не тільки що вже готове, але навіть пороздаване послам. Справозданє обнимає 25 сторін друку. Змість сего справоздання звучить:

Угода заключена в р. 1887 між краями заступленими в радї держанній з одной а краями корони св. Стефана з другої сторони, кінчить ся з днем 31. грудня н. с. 1897. Перед тим послідним речинцем не удало ся по мисли закона з 21. грудня 1867 довести до повної угоди заключеної на довший час між обома половинами держави, що до справ спільних всім краям австрійської монархії і що до свобод їх трактованя. Та обставина спонукала правительство, на основі порозуміння з правительством угорским, до предложєня вис. палаті проекту закона, після котрого важність законів вимінених в тім проекті а відносячих ся до заключеної в своїм часі і до нині ще важної угоди, має бути продовжена до 31. грудня 1898, взглядно слиби перед тим насаупило дефінітивне правне унормованє тих справ до того близшого речинця. Те предложєнє відступила палата дня 4. н. ст. падолиста 1896 бюджетовій комісії до вступних нарад. Велика далекосяглість предмету спонукала комісію бюджетову до довшої розправи. Справа економічні великого значіння, зарівно ті, котрі становлять безпосередній предмет угоди з краями корони св. Стефана як позістаючі з тим в посередній звязи, піддано вичерпуючому розсьмотреню. Головною чертою веденої дискусії, в котрій взяли також участь пп. міністри скарбу і торгівлі було загально висказанє пересвідченє, що угода заключена в р. 1867 з краями Угорщини, була для сеї половини монархії в многих напрямх некорисна і що те економічне упоследженє нашої половини держави від того часу wzросло ще більше, стало ся ще більше прикрим іменню в наслідок безсумнівно значного wzросту, який обьявив ся в посліднім десятиліттю в економічних відносинах країв корони св. Стефана а особливо на поли промислу. Тож загальним було поглядом комісії, що в уді з Уграми котру має ся заключити дефінітивно на довший час, мусять наступити далекосяглі зміни теперішнього стану, щоби для сеї половини держави придбати те, що зі взгляду на обопільні відносини економічні правно і слушно, єї ся належить.

Ту піднесемо тільки одну з многих обговорюваних справ а іменню що в комісії обьявляла ся цілковита згода, що до впадаючого найбільше в очі відношеня уділових квот на покритє коштів спільних справ. Всі були того пересвідченя, що дотеперішнє відношенє є для нашої половини несправедливе, неслухнє і в найвисшій степені утяжливе. Ті до мерітум угоди відносячі ся виводи кажуть сподівати ся, що палаті послів поведе ся при дефінітивнім на довший час обчисленім відновленю угоди з Угорщиною, через свідомє ціли і рішуче виступленє—взяти в оборону філансові і економічні інтереси сеї половини держави в належитий спосіб і в повній мірі.

Тепер стоїмо перед фактом, що з одной сторони скорє, дефінітивнє відновленє угоди оказало ся неможливе, а з другої сторони існуючий ще договір гасне з 31. грудня 1897. Звідси повстає квестія, не даюча ся виминути, як і в який спосіб наше відношенє до країв угорских в межичасі аж до дефінітивного заключєня угоди має бути урегульованє.

Проектованє через правительство продовженє теперішньої угоди па рік, оказує ся одним можливим виходом. Однак вступленє на сю дорогу є рівночасно конечностію державною, сли не має ся допустити до сего, аби заколи-

бати правно державними основами Австро-Угорщини — подати їх в сумніви, крім того важні справи економічні сеї половини паразити на необчислені шкоди. Наші правно-державні відносини до країв угорської корони ґрунтуються на тім, що після угоди заключеної в р. 1887 по довголітніх борбах, обі половини монархії, при дохованню впрочім своєї самостійності, в'яжуться з собою різними справами взаємними, по часті регулюються рівними основами, котрі час від часу мають бути успішно ухвалені. Понехань, хочби тільки часового перозуміння з краями угорської корони, що до справ, котрі мають трактуватися після рівних основ, мало би проте значіння часткового недодержання угоди, котра творить правно-державну основу австрійсько-угорської монархії і показалася потрібною для її державного становища і її могутності.

А що до економічних інтересів сеї половини держави, то люди втаємничені в справу признають загально, що хоч угода з р. 1867 є некористна і потребує реформи — то однак, предовсім для нашого промислу є все таки користніша від митового відокремлення, яке мусило би наступити по непродовженій угоді. Навіть ті члени бюджетової комісії, котрі заявилися проти прийняття правительственного предложения, пр. знали, що розділ економічної єдності був би дуже шкідливий, а були і такі члени межі меншості комісії, котрі признавали угодову провізорію за конечність.

Меньшість комісії голосувала проти провізорії з політичної причини, звісної палаті послів з парламентарних нарад. Се виразно заявили деякі члени меншості комісії. Більшість не могла піти на ту дорогу, поводити ся она радше глибоким пересвідченням, що в тім случаю розходить ся о дуже важні інтереси державні і економічні — так, що угодова провізорія творить необхідну конечність державну, котра мусить зайняти перше місце перед всякими иншими справами. Для того бюджетова комісія рішила більшістю голосів поручити високій палаті прийняти правительственного предложения без всяких змін. На зміни і додатки, яких ждали деякі члени комісії, не могла комісія згодити ся і відкинула їх більшістю голосів.

За далеко зайшли би ми і було би зовсім злишнім, наколи би ми обговорювали подрібно ті всі внесення, домагаючі ся зміни і додатків, котрих текст і зміст знаходимо в прилучених вотах меншості. Їх не можна прийняти з двох причин. Предовсім лежить то в натурі контрактного договору, що обосторонні постанови мусять цілковито з собою годити ся. Для того правительственный проєкт ґрунтується на премісі, що відповідно такі самі ухвали стануть правом в краях угорської корони.

З певністю угорський сойм не винен тому, що сеї kwestії ще не полагодила наша палата послів, коли дотичний проєкт угорського правительства вже давно ухвалено в обох палатах угорського парламенту — а прецінь не будемо жадати від угорського парламенту, щоб ще раз ту справу віддавав під наради тільки для того, що при звісній стані річий в нашім парламенті змагано по просту ту справу як найдовше відволікати. До тої зверхної причини приходять ще і внутренні. Ми прецінь не знаємо цілого матеріалу і уложеної звязи поодиноких постанов дефінітивної угоди, яку треба відновити. Доки сего не буде, не належить радити перепроводження змін в провізорії, щоб не зробити преюдику, що міг би відтак показати ся нерозважним. Ухвалювати провізорію — як було внесено — на три місяці, до кінця марта 1898 року не має ніякої цілі, бо опісля може зйти потреба дальшого продовження угоди; а слиби до того часу запала оконечна угода, то провізорія стратила би сама собою обов'язуючу силу.

Додаток в справі знесення мелива оказав ся злишнім. Сю справу обговорено в комісії основно, а серед дебатів заявив міністер скарбу, що в разі ухвалення парламентом угодової провізорії, оборот мелива буде знесений з днем 1. січня 1898. р.

Внесення п. Штайнвендера, щоб квота, яку ухвалить парламент при віднові угоди дефінітивної обов'язувала вже в зад від 1. січня 1898 р., належить до закону, який ся має ухвалити при віднові угоди.

Відкинення обох внесень о відрочення ставлення п. Дашиньським наступило з тих самих мотивів, які більшість комісії наклонила до прийняття правительственного проєкту. Справа, обговорювана п. др. Бернрайтером в відкиненні його внесення, — відносячи ся до можливості застосування §. 14. основних законів державних з 21. грудня 1867. до угодової провізорії — сама собою заслуговувала, щоб подрібно її обговорити зі згляду на її конституційну вагу. Але така дискусія при рефераті тим мала би тільки теоретичну вартість, бо практичної вартості та справа для бюджетової комісії не має, сли она прийняла правительственный проєкт, чим вступила на дорогу парламентарного полагодження угодової провізорії.

Комісія бюджетова прийняла ще 5 внесення п. Форшера, Кайзера, Ріглерп, Вільгельмцеля і Штайнвендера, котрі подаємо в низше залученим тексті угодової провізорії. Текст сей звучить: §. 1. Продовжає ся правосильність закону з 27. червня 1878. Д. з. д. ч. 61. о причинення ся до спільних видатків цілої монархії австро-угорської до 31. грудня 1898. року, так само продовжає ся цловий і торговельний договір враз з всіма його модифікаціями. Наслідком того належить признати виповіджене договору від 1. січня 1898. р. в сей спосіб — мов би оно наступило від 1. січня 1898. року. Вкінці продовжає ся до того самого речінця привілеї австро-угорського банку. Відповідно повисшому предложенню має міністер скарбу повномочие заключити відповідний договір з австро-угорським банком — а правительство австрійське має порозуміти ся з угорським в тім напрямі, щоб предложити до 31. грудня 1898. важність умови що до 80-мільонового первісного довгу на рік банку австро-угорського, а евентуально відсунути на рік постанову третього артикулу договору. Сила обов'язуюча увійде доперва в житє, коли в Угорщині рівнозвучні постанови одержать правну силу. Наколи би дефінітивна угода була ухвалена ще перед 31. грудня 1898, то угодова провізорія тратить законну силу з днем санкціонування оконечної угоди.

Резолюції ухвалені комісією: 1. Взиває ся правительство, щоб при відновленні угоди з Угорщиною довело до того, щоб циганів постарано ся осадити постійно на однім місці, а на кождий случай, щоб признано їм приналежність до Угорщини. 2. Взиває ся правительство, щоб безпородково в порозумінні з Угорщиною приступило до реформи біржі рільних продуктів, заказало гру диференціалну і термінову торговлю in blanco і постарало ся о репрезентацию рільних корпораций в заряді біржі. 3. Взиває ся правительство, щоб поробило докладні студия над ріжницями тариф, цла, податків і промислових справ, з особливим увзглядненем средств заряджених в послідних літах через угорське правительство для легшого заробкованя. 4. Взиває ся правительство в порозумінні з Угорщиною о зниженні ціни соли, а передовсім соли для рільних і технічних цілей. 5. Взиває ся правительство, щоб порозуміло ся з угорським правительством що до способів: а) упорядкованя полудневої залізничі з застереженням законодатного призовлення; б) удержання предложения закона о виплаті решти ціни купна полудневої залізничі; в) признаване полекший тарифових на просторони полудневих залізнич, котрі складають ся з австрійських і угорських ліній має бути зависиме від призову ціс. австрійського і кор. угорського правительства.

В виду того позволяє собі бюджетова комісія поставити слідуєче внесення: Висока палата зволить уділити прилученому проєктові закона конституційне потвердження і ухвалити предложені резолюції.

Рада державна.

Засідання 19. надоліста. По замкненню дискусії вибрано генеральними бесідниками про о. Стояна, contra п. Штайнера, антисеміта.

Штайнер витає радісно наміри міністра рільництва передання цілого законодавства лісного краєви. Однак треба, щоб край мав до того средства. Відтак полемізував вельми удачно з п. Дашиньським і виказав соціялістам, що люд з їх великих обітниць, завдяки котрим о-

держали мандати, нічого не скористав. Сильна пожива для людю, яку мали соціялісти на устах в часі виборчої кампанії, переміняє ся з вільна в дуже ріденьку юшку з сильним запахом чоснику. Не шляхта, але жида є причиною галицької нужди. Рівнож біржа і жидівські спекуляції є причиною високих цінь збіжжя і дорожні хліба. Бесідник критикує правительственне предложене в тім дусі, що оно не вистарчає до полагодження елементарних нещастя.

Генеральний бесідник про о. др. Стояна, католицкий Чех, говорив з початку по чеськи, потім по німецьки представляючи шкоди передовсім на Мораві.

До фактного спростовання зголосив ся цілий ряд послів. Др. Штраухер боронив жидів при помочи Дашиньського, називаючого антисемітську програму односторонною в порівнянні з соціялістичною. Згадав много імен історичних польської шляхти, що за викупно пропінатії одержали 60 мільонів з правом шпреня деморалізації алкогольної межі селянами. Жида за те є бідні і пригнетені і не вільно над судьбою 700.000 галицьких жидів переходити до дневного порядку з антисемітською легкодупністю.

Антисеміт Грегоріє пригадає, що жида завжди зраджували Австрію. Сам Фридерик, пізнійше цісар німецький сказав, що найлучшими шпіонами в 1866 році на користь Пруссаків були жида, котрих треба було вже в 1683 році вигнати з Відня, бо лякано ся, що зрадять місто Туркам. Тож протестує проти висказів Дашиньського, що жида є благородним народом.

По промові справоздавця п. Янди приступлено одноголосно до спеціальної дискусії.

Міністер др. Білінський виказував, що так правительство як і послы мають спільну ціль, іменно поміч для населення. Розходить ся тільки о вибір средств. Признає Дашиньському, що нужда в Галичині є великою, однак її причини почивають глибоше, як в сегорічних нещастях елементарних. З тої причини зовсім природно не може їм зарадити теперішня поміч правительства. Нужда в Галичині є хронічною і відразу не можна найбільшою помочію позбутися її, але держава і автономні власти мусять з розвагою і систематично ділати в напрямі, щоб добробит закоринив ся постійно в краю. Бесідник боронить фактами намісника Галичини перед закидом співзв'язи з реліцією. З причини, що в Галичині не було в дійсности великих повеній, то поміч для неї не містить ся в §. 1 тільки в другім.

Супроти закиду, що правительство не досить посліпно виступило з помочію, пригадає міністер, що вже 22. вересня одержав від цісаря передвступну санкцію для того проєкту, котрий не з вини правительства, але з ласки послів не є до сего часу полагоджений. Пропонована сума вистарчає на разі, для того міністер просить, щоб палата її не підвисшала. Правительство признає ся над дальшими средствами; можна надіятися, що окаже ся потреба підвисшення кредиту на регуляцію рік і забудоване гірських потоків. (Сплески).

Засідання перервано о 5. годині по полудні. По тригодинній перерві розпочато вечірнє засідання. — Та зараз на початку скоїла ся негарна подія. Механіка п. Шнайдера (антисеміта) треба було виєкспедіювати до дому, бо прийшов на засідання зовсім запитий.

Президент Абрагамович просив о точний прихід на засідання. В дальшій дискусії над справою елементарних нещастя забрав голос п. Кайзер, жадаючи підвищення цифр для Шлеса. П. Шлезінгер критикував правительственный проєкт і говорив о своїй системі монетарній. Пп. Форшер і Вольмаєр промавляють спеціально в інтересі своїх округів. В тім часі німецькі послы хотючи зірвати засідання, ждали сконстатованя числа послів присутних в сали. Молодочехи висміяли їх накликаючи: А то гарно дбаєте про заряджене нужді населення!

Вкінці на внесення п. Шенерера почилено послів і замкнено засідання. На слідуєчій засіданню першою точкою нарад є вибір другого віцепрезидента і дальша дискусія над помочію по причині елементарних нещастя.

Перед кінцем засідання запитував ще пос.

Дашинський о поміщене бесід виголошених в польськiм язичі в стенографічнiм протоколi.

Президент Абрагамович відповiв, що дасть відповiдь на слiдуючiм засiданню.

П. Кремпа інтерпелює в справi нищення лiсiв в Галичинi.

Конець засiдання о год. пiв до 12.

Новинки.

— **Перемиский Епископ Кир Константин Чехович** посвятив дня 20-го падолиста в день празника св. Михайла нову муровану церков в Рижковiй Воли, повіта ярославского. Є то з черги 7 церков, котру Преосвященний Константин за час короткого свого пановання посвятив. При цiлiм торжествi присутними були князь Юрий Чарторийський i його родина, яко колятори, староста i бурмистр Ярослава, численний клер i багато народу. З Владикою були о. пралат М. Подолiнський i о. канелян Ем. Погорецький. Дня 21-го падолиста виїхав Епископ Чехович на конференцію австрійських Епископiв до Вiдня.

— **Збори конститууючі «Пiдгiрської Спiлки»**, товариства для ведення торгiвлi безрогами, відбудуться дня 8-го грудня о годинi 10-й рано. Всi, котрi до сего часу приступили, як i тi, котрi до того дня перед 10-ою годиною приступлять, будуть мати право голосувати, вибирати i бути вибраними. Грошi удiловi треба вислати на адресу: М. Кушнiр, начальник „Народної Торгiвлi“ в Станиславовi.

— **Видiл Рускої Бурси в Бережанах** подає до вiдомости, що в четвер 25-го с. м. вiдограє народний руский театр на дохiд Бурси штуку «Верховинцi». Видiл Бурси сердечно просить всiх доброзичливих прихильникiв молодежи, щоб явили ся з близька i з далека. Цiль гарна а гри наших артистiв чей-же хвалити не треба!

— **Руско народний театр** гостить тепер в Бережанах i з кожним представленням дає красний доказ щирої працi i вiрного зрозумiня тої високої задачi, яку руский нарiд вложив на него. Дружина театральна дiбрана i вложена, по частi вишколена, по частi вишколює ся пiд умним проводом дирекцiї i режисерiв. На особливiше признанє заслугоє гра панi Лопатинської i панни Слободiвни, як також пп. Яновича, Гембiцького i иньших. Тож цiлком безосновним оказали ся сумнi вiсти, пiсля котрих мав руский театр упадати по причинi недостачi добрих артистiв i вмилої дирекцiї. Коби лише руска публіка заявляла бiльший інтерес до сеї одинокої нашої сьвятини штуки i своєю присутностю на представленнях, нагороджувала артистiв за їх труд i саможертву, а тодi розвiй театру буде ступати живiйшим ходом.

— **Засуд в процесi комарнянськiм** запов в понедiлок 11 падолиста. П'ятдесят девять обжалованим вимiрено разом взявши: сiмдесят п'ять лiт i чотири місяцi тяжкої в'язницi з рiзними обостреннями. Найвисша кара 3 лiта, найнижша 4 місяцi. Обжалованих було з початку 72, але з тих один в часi процесу помер, а прочих узнано невинними: 1 так засудженi: Гнат Бариляк на 3 роки з постом i казньо (пiет i казня повторяє ся при всiх прочих) Иван Пiлiнський Голодний на 3 роки, Матвiй Гаргала на 2½ року, Михайло Пiлiнський Каменичний на 2 роки, Михайло Вигнанський на 2 роки, Иван Пiлiнський Сивий на 2 роки, Йосиф Кулик на 2 роки, Иван Когут на 2 роки; на 21 місяцiв засудженi: Теодор Гiрний, Иван Губич, Гринь Губич, Иван Ілсевич Середецкий, Михайло Карабин, Михайло Когут, Володислав Михулка, Микола Розмаринович Мiндзю, Гринько Словеский i Михайло Залоха; на 18 місяцiв засудженi: Федько Карабин, Михайло Калинович, Михайло Кос, Дмитро Крук, Олекса Лiщинський, Михайло Полiнський Паруха, Ілько Перун; на 15 місяцiв засудженi: Андрух Бариляк, Володислав Гикалик, Иван Індик, Гнат Карабин, Микола Лiщинський, Михайло Огородницький, Иван Ткачик, Петро Вiльчинський, Иван Сроковский; на 13 місяцiв засудженi: Михайло Бариляк, Иван Радевич; на 1 рік засудженi: Григорий Лiщинський, Ілія Лiщинський, Василь Маслович; на 10 місяцiв засудженi: Микита Гiрський, Федько Гелемей, Микола Кос, Андрий Колодубець, Сенько Колодубець, Яким Мисакович; на 9 місяцiв засуджений: Максим Кос; на 8 місяцiв засудженi: Петро Юзич, Михайло Кос, Андрий Попович, Микита Радевич, Иван Утриско; на 7 місяцiв засудженi: Теодор Холевинський, Иван Шебель; на 5 місяцiв засудженi: Михайло Колодубець, Ілько Сроковский; на 4 місяцi засудженi: Стефан Бiлик, Иван Індик, син Олекси i Иван Попович.

— **Двi пригоди** мав архикнязь Оттон на польованню на медведiв в околицях Добржiни на Угорщинi. Один з панiв, що товаришили архикнязевi на ловах, гр. Пашентайм пострiлив великого медведя. Ранений звiр укрит ся в гушавинi, але небагом вибiг i кинув ся з скаженою лютостю на лiсничого, котрий мав становити визначене зараз коло архикнязя Оттона, i почав шарпати свою жертву. Розбiшену звiрюку положено сейчас трупом, але й его жертва вiддала духа пiд пазурами. День перед тим випадком поважна небезпечнiсть грозила самому архикнязевi: пострiлений медвiдь двiчі кинув ся впрост на него, але архикнязь не теряючи зимної кровi третим влучним вистрiлом положив его трупом. По нещаснiм випадку розшарпаня лiсничого лови сейчас перервано.

— **Гора Везув**, коло Неаполю в Італiї, почала сими днями викидати багато попелу i огня. По боюють ся великого вибуху, бо гора трясє ся i чути сильний пiдземний гук, немов гарматнi вистрiли. Послiдний раз вибухав Везув дуже сильно в 1872 році i тодi лява залила урожайнi поля i огороди на п'ять кiльометрiв.

— **Самоубийство**. Дня 10-го с. м. в Долинi вiдобрив собі вистрiлом житє емеритований урядник вищої ранги. Причиною мала бути невилiчима недуга.

— **Убив власну жiнку**. Онодi о 10-й год. збiгли ся люди в Чернівцях на улицi Мостовiй коло дому ч. 700, звiдки дав ся чути переражающий крик. Боднар Михайло Кастанович кинув ся був з довгим, виостреним ножем на свою молоду жiнку, що лежала в злогах, i п'ять разiв пхнув єї в груди. Раз ранив ножем також печiнку, так що жiнка лежала без пам'ятi i аж по довгих трудах удало ся мiскому лiкаревi повернути їй притомнiсть; однак сумнiвають ся, чи удасть ся тяжко ранену жiнку удержати при житю. Убийник кидав ся ножем також на ратуючих людей i полiцію, аж вкiнци удало ся его зв'язати i так завезти до карного суду. Причиною сего страшного злочину мав бути заздрiсть.

— **Старенький орел**. В Хорватiї убито орла, на котрого шпiй найдено зелiзну обручку з гербом старої славянської родини шляхотської i датою року 1646. — Єсли не заходить тут яка мiстифікация, то ся птиця прожила 251 лiт.

— **На смерть загорiло** трех робiтників в Бориничах, ночували в новiм будинку, виставленiм для тамошної почти. Двох иньших успiло уратувати ся. Всi походили з бохеньского повіту i позiставали через довгий час на роботi в Бориничах на лiнii львівсько-станиславській.

— **Випадок на залiзницi**. На стациї Грабор на лiнii Будишна-Пiльзно в Чехiї дня 19. с. м. впала лiкомотива товарового поїзду на спiзнений поїзд особовий. Чотири особовi вагони знищенi цiлковито, иньшi в частi uszkodженi. Пiсля урядового справоздання жертвою катастрофи в Гросбор пало 7 осiб а 6 є легко ранених. Заряджено строгє сiлдство.

Вiсти з Еп. Перемискої.

Вiдзнаки крилошанськi дiстав о. Юлiян Кашубинський парох в Колоденцi. — Іменованi: завідателем судово-вишньєского деканата о. Вас. Лев парох з Бортятина а І-им Ординарiятским комісарем шкiльним для деканата мостиского о. Йосиф Черкавский в Соколi. — Презенту на Трiйцю дек. добромилського дiстав о. Иван Голиян. — Канон. iнституцію на Дрогомишль дек. яворiвського дiстав о. Ник. Осiдач. — До канон. iнституцiї вiзванi оо.: Конст. Федiв на Шумяч дек. височанського, а Филеон Кисiльовский на Крапнцу дек. дуклянського. — Увiльненє в дiспиту конкурсового дiстав о. Володислав Ільницький з Ясiнки масової. — О. Теофiл Сiнкевич увiльнений на власне прошенє вiд обов'язку І-ого Ординарiятского шкiльного комісаря в деканатi мостискiм.

✠ ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.

— **Асафат Петрик**, професор рускої гiмназiї в Коломиї, упокоїв ся сими днями в Криницi. Покійний був сином селянина Лемка з Криницi, власною силою скiнчив гiмназiю з вiдзначенєм в Новiм-Санчи, перейшов потiм на унiверситет, де був одним з найспосiбнiйших слухачiв на видiлi математично-фiзичнiм, по скiнченню унiверситету зробив сейчас iспит iз знаменитим успiхом i заiменовано его першим професором математики в рускiй гiмназiї в Коломиї. Однак грудна хвороба, якої набавив ся у войску, загнала его передвчасно в могилу. Вув се один з найлiпших та найспосiбнiйших синiв України-Руси, а певно був би заняв i в лiтературi научний вiзначнiйше становище, коли-б не передвчасна

смерть. Був він автором бiльшої працi в обсягу фiзики, напечатаної в «Космосi» (пор. Записки Н. тов. ім. Шевченка том IX) та кiлькох статей в «Зорi». Похорон покійного вiдбув ся в недiлю 21. с. м. — В. є. п.!

— **Онисима Чарник**, iгуменя монастиря Ч. св. Василя Великого в Яворовi, упокоїв ся дня 19-го с. м. Похорон вiдбув ся передвчєра. В. їй п.!

— **О. Маріян Николай Литвин**, парох Бiбшан, деканата золочiвского, упокоїв ся онодi у Львовi в однiм iз шпиталiв в 29-ім році життя а 6-ім сьвященства. Похорон вiдбув ся вчєра на Янівськiм кладовищи. В. є. п.!

Телеграми.

Вiдень 23. падолиста. Днесь рано в палатi тутешного архиепископа розпiчнуть ся наради австрiйських епископiв, в котрих возьме участь також преосвященний епископ Чехович. Провiд нарад буде вести кардинал Шенборн з Праги.

Вiдень 23. падолиста. Дня 2. i 4. грудня вiдбудє ся для членiв делегацiї обiд у цiсаря.

Вiдень 23. падолиста. На президента вищого суду краєвого в Краковi усмотрено радника двору в найвищiм трибуналi, Чишана. Проти тої номiнацiї мав виступити польське коло, а i в широких кругах краківських застерiгають ся проти тої евентуальної номiнацiї. Поголоску о призначенню на те достоїнство п. Льва гр. Пiнiнського, заперечує в N. fr. Presse сам гр. Пiнiнський.

Париж 23. падолиста. Сiлдство з Естергазим поступає дуже звiльна. Естергази виминає всi питання що до мiсця уродження. Обжаловуюча сторона твердить, що він не є графом, ані так не називає ся. Естергази прибув з заграницi i вступив до заграничної легiї. В патентi его написано: «натуралiзований Француз». Предметом сiлдства є на разi питанє, де Естергази родив ся, звiдки прибув до Францiї, та яка була его минувшiсть.

Послiднi вiсти.

Засiданє парламенту з 22. с. м. тривало вiд 10 рано до 5. години по полудни i 7¼ до пiвночи. Вибрано п. дра Фукса П. вiцепрезидентом, котрий зараз заняв своє мiсце. По тiм виборi приступлено до нарад в справi елементарних нещасть. П. Плєс з кат. сторонництва домагав ся знесеня мелива угорского i справедливого подiлу квоти. П. Дворжак полемiзуючи з Пергельтом, котрий робив закиди, що бiльшiсть проволiкає наради над елементарними нещастями, пригадає подiї з часiв першого читання i численнi наглячi внесеня.

Участь послiв в нарадах була дуже мала. Лiвица домагала ся замкнення дискусiї з браку комплекту.

Ухвалено замкненє дискусiї 116 голосами проти 17, бо прочi посли не явили ся на засiданню. По виборi генеральних бесiдникiв показало ся, що в палатi було ледво 113 послiв. П. Ройовский, яко генеральний бесiдник про, говорив по перший раз в парламентi. Бесiдник обговорював галицку нужду i домагав ся скорої помочи, будови мостiв, дорiг, вузко-шляхових залiзниц, пiдпомоги для хову худоби, поправи ґрунтових книг, доброго виконування законів вiд лихви.

При голосованню над квотою для горiшної Австрiї i Стириї прийшло до пристрасних сцен, бо клерикали не встали з мiсць, коли голосовано над додатковими внесеннями лiвицi, домагуючими ся бiльших квот для тих країв.

На вечiрнiм засiданню промавляв генеральний бесiдник п. Штайнер contra. Молодочехам i нiмцкiм хлонам робив він закиди, що не голосували по полудни з лiвицею в справi пiдвисненя квоти для горiшної Австрiї. Наступили фактичнi спростованя. Предсiдатель вiдобрив голос п. о. Танячкєвичеву i кс. Шпондерови, бо вiдступили вiд предмету.

Цiлий закон прийнято в другiм i третiм читанню.

Слiдуюче засiданє запропонував президент на середу з дневним порядком другого читання угодової провiзорiї. П. Грос жадав, щоб передше прийшли на порядок дневний дальшi обжалованя мiнiстрiв. Прийшло до голосованя i прийнято внесенє президента 132 голосами проти 79.

Головний склад в аптiцi

161 94—?

Жигм. Рукера

пiд „Срiбним орлом“ у Львовi.

Порошок до зубів
Гайдера

Найлiпший, нешкiдливий порошок до чищення зубiв о сильнiм запаху мятовiм, не стирающий емалiї i надающий зубам снiжну бiлiсть.

Цiна коробки 25 кр.

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 22. падолиста 1897.

I. Акиї за штуку.

Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.	215	—	218	—
Зеліз. Львів-Черн.-Ясси по 200 зл. валь. србл.	282	—	285	—
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.	380	—	390	—
„ кред. гал. по 200 зл. в. ав.	—	—	210	—
Гарбарні в Рясеві по 200 зл. в. ав.	200	—	210	—
Фабрики вагонів в Сяноку перед тим Ліпінського по 500 кор. в. ав.	250	—	260	—

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.	110	20	110	90
„ „ „ 4 1/2% „ лос в 50 л.	100	—	100	70
„ „ „ 4% „ в 601 по 200 К.	96	70	97	40
„ краев. 4 1/2% в. ав. лос в 51 л.	100	50	101	20
„ „ 4% в. ав. лос. в 57 л.	97	50	98	20
Тов. кред. гал. земс. 4% (першаеміс.)	97	80	98	50
„ „ „ 4% лос. в 41 1/2 літ	97	50	98	20
„ „ „ 4% „ в 56 літ	97	10	97	80

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропін. 4% в. ав.	97	80	98	50
Буков. „ 5% „	102	75	—	—
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)	102	10	102	80
„ „ 4 1/2% (3 ем.)	100	10	100	80
Зелізниці льокальні 4% по 200 кр.	96	50	97	20
Позички краєв. 6% ва. з року 1873	103	—	—	—
„ „ 4% „ „ 1891	—	—	—	—
„ „ 4% по 200 кор. з р. 1895	97	80	98	50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97	—	97	70

IV. Лоси.

Міста Кракова	25	25	27	25
„ Станиславова	42	—	—	—

V. Монети:

Дукат цісарський	5	62	5	72
Наполеондор	9	49	9	59
Пів-імпериял	9	55	—	—
Рубель російський срібний	1	20	1	25
„ „ паперовий	127	50	128	50
„ марок німецьких	58	55	59	—

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1897.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
		7:30	з Іцкан	6:00	до Підволочиск з головн. двірця		
		7:50	„ Янова	6:10	„ Іцкан		
		7:52	„ Тернополя на Підзамче	6:15	„ Підволочиск з Підзамча		
		8:05	„ Лавочного			6:45	„ Іцкан
		8:15	„ Тернополя і Бродів на головний дворець	8:40	„ Кракова		
		8:25	„ Сокаля			8:50	„ Янова, Калуша, Хирова
		9:10	„ Кракова			9:20	„ Скольного
		10:35	„ Ярослава			9:25	„ Сокаля
		1:15	„ Янова			10:05	„ Підволочиск з головного двірця
1:30	—	1:40	„ Кракова			10:27	„ „ з Підзамча
		1:50	„ Скольного Стрия, Калуша, Хирова			10:45	„ Іцкан
		2:15	„ Черновець	1:55	„ Підволочиск з головного двірця		
		2:30	„ Підволочиск на Підзамче	2:08	„ „ з Підзамча		
		5:25	„ „ головний дворець	2:40	„ Черновець		
		5:35	„ Сокаля	2:50	„ Кракова		
		5:45	„ Підволочиск на Підзамче			3:05	„ Стрия
			„ Іцкан			4:40	„ Ярослава
Ніч				Ніч			
		3:04	з Підволочиск на Підзамче	4:40	до Кракова		
		3:30	„ „ головний дворець	5:20	„ Лавочного		
		5:10	„ Кракова	6:24	„ Янова лиш в будні дні		
		6:00	„ Підволочиск на головний дворець	6:45	„ Кракова		
		6:55	„ Кракова	7:05	„ Сокаля		
		8:45	„ Кракова	7:25	„ Тернополя з головного двірця		
		9:10	„ Іцкан, Бергомету з виїздом понеділка	7:30	„ Лавочного		
		9:30	„ Кракова	7:47	„ Тернополя з Підзамча		
9:43	—	9:50	„ Підволочиск на Підзамче	7:48	„ Янова		
10:00	—	10:20	„ Іцкан	10:30	„ Іцкан		
		12:10	„ Підволочиск на головний дворець	11:00	„ Кракова		
			„ Стрия, Хирова	11:37	„ Підволочиск з головного двірця		
			„ Лавочного				„ „ з Підзамча

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД І РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамської і для дітей
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсім Ви. Публику, що ви-
рабляє ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ власного винайде-
ня, з всякого рода шкір, як: Обувє мужеске і
дамске, також чоботи з хольвами тревалі, над-
мірно легкі і по цінах дуже приступних. — Також приймає до відновлення
і направи Кальоші і Плащі кавчукові, всякі гумові приряди як також зельо-
вання обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовлення виконє в можливо як
найкоротшим часі. — Дякуючи за дотеперішні ласкаві взгляди, і поручаю-
чись на дальше, остаю з глибоким поважанем

139 19—140

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальошів і плащів кавчукових.

Фр. Іхньовский

(з Кракова)

у Львові, ул. Батория ч. 6.

Поручає звісні з доброти а не уступаючі в смаку праским
шинки, краєні і сікани ковбаси, і всякі иньші вироби входячі
в область масарства.

Товари виробляє з сьвіжого і чистого мяса.

Висилка на провінцію зі значним рабатов, котру
виконє ся відвортно.

124 19—20

Фр. Іхньовский, ул. Батория ч. 6.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне

впрост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр.
за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посилок почт. в ціні
по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко
ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. —
Иньші товари по умірених цінах.

71—?

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

У ЛЬВОВІ

в домі «Просьвіти» Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству
всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех Епархій
обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжє в зерні і солоді,
сїно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідувє ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заклю-
чені з першими Товариствами контрасекураційними подають „Днѣстрові“
можність обезпечувати і виплачувати і найвишїє суми.

Полїси «Днѣстра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечати ся через „Днѣстеръ“ після всіх можливих
комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найко-
ристїйшіє услїя і видає полїси і квїти в руським язичї.

Товариство взаїмного кредиту „Днѣстеръ“ стоваришенє зарєєстрованє
з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третїх лиць вклади
до опроцентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички
удїляють ся тїлько властителям реальностей, вільних від тягарів, за пору-
кою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошенє о удїленє аґенції в місцевостях де «Днѣстеръ» не є засту-
плений, приймають ся.

(69—?)

143 **ЦЕРАТИ** 29-36

в великім виборі дивани, хід-
ники, капи, портїери, матерїї на
меблї, всїякі обїтя повозові і
сукна поручає найдешевше

Стефанія Вишиньска

Львів, Коперника 16.

ФАБРИКА

Л. І Малевский

у Львові

улиця Вірменська ч. 12.

Поручає вироблювані в своїй
фабриці корки до бочок і бу-
тельок в найлучшїй якості
і дешевші від заграничних,
також дерева коркові і кола
до мелєня пшона, підшви
і дамскі корочки.

138

6—10

основана в р. 1877.

1000 туюток цигаретових за
1 зр. поручає фабри-
ка туюток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, уличя Галицька число 12.

Замавляючим 5.000 туюток ра-
зом упакованє і відсилка franco.

ЛЕВ НОВОСАД

(практикант віденьський)

у Львові, ул. Крута ч. 7.

виконє мужеску, дам-
ску і діточу обув, та-
кож чоботи з холь-
вами для духовень-
ства по як найпри-
ступнійшим цінах.

Рівнож приймає репарації кальо-
шів. — З провінції вистанє ста-
рий оказ на міру. 136 23—140